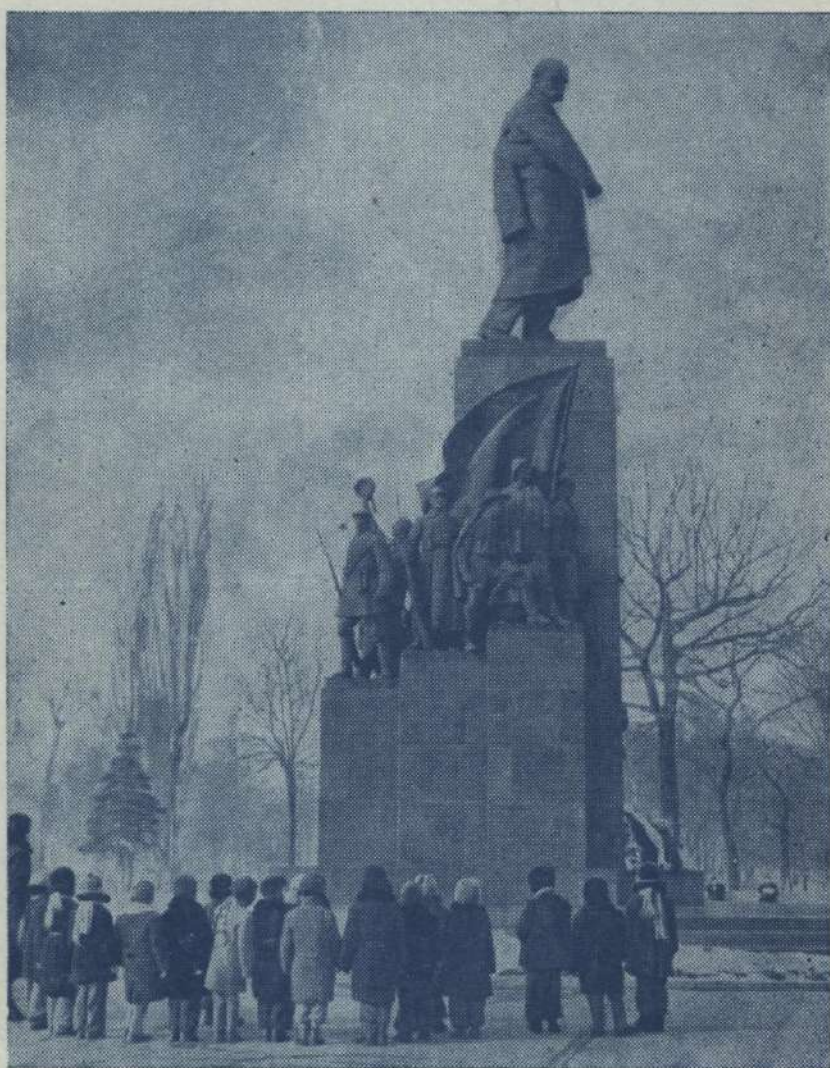

ДОШКІЛЬНЕ ВИХОВАННЯ

3

«РАДЯНСЬКА ШКОЛА»
1961

З М І С Т

	Стор.
<i>Г. Бодрова</i> — Жінки — активні будівники комунізму	1
<i>Л. Мурастий</i> — Дошкільним закладам — постійну увагу партійних організацій	5
<i>Н. Корольова</i> — Роль Виставки досягнень народного господарства в пропаганді громадського дошкільного виховання	8
<i>І. Гусарова</i> — В. І. Ленін в образотворчому мистецтві	13

ДО 100-РІЧЧЯ З ДНЯ СМЕРТІ Т. Г. ШЕВЧЕНКА

<i>Д. Красицький</i> — Шевченко і діти	19
--	----

З ДОСВІДУ

<i>М. Іванова</i> — Образ В. І. Леніна у виховній роботі з дітьми	22
<i>З. Хорошко</i> — Музикальний слух у дітей дошкільного віку	25
<i>О. Москвичова</i> — Дидактична гра як засіб розвитку мови у мовчазних та соромливих дітей	28
<i>Н. Осташинський</i> — Очіма юних художників	32

СТОРІНКА ДЛЯ ДІТЕЙ

<i>Г. Бойко</i> — Першотравень — свято дружби	35
<i>І. Кульська</i> — Травнева казочка	36

ПРИРОДА НАВКОЛО НАС

<i>В. Володін</i> — Березень	43
------------------------------	----

КРИТИКА ТА БІБЛІОГРАФІЯ

<i>М. Настека</i> — Книга і хороша і корисна	45
<i>Е. Пугачевська, І. Рябоконт</i> — Брошури з питань дошкільного виховання	46

Редакційна колегія

*Д. О. Дорохова, Н. О. Красіна, Н. Ю. Переверзева, Є. К. Сухенко,
Г. І. Сушан (головний редактор), П. С. Ходченко, Т. І. Цвєлих,
П. Г. Чамата, М. Є. Шевченко.*

Журнал «Дошкольное воспитание»

(на українском языке)

Тех. редактор *О. О. Чала.*

Коректор *Т. А. Прожогіна*

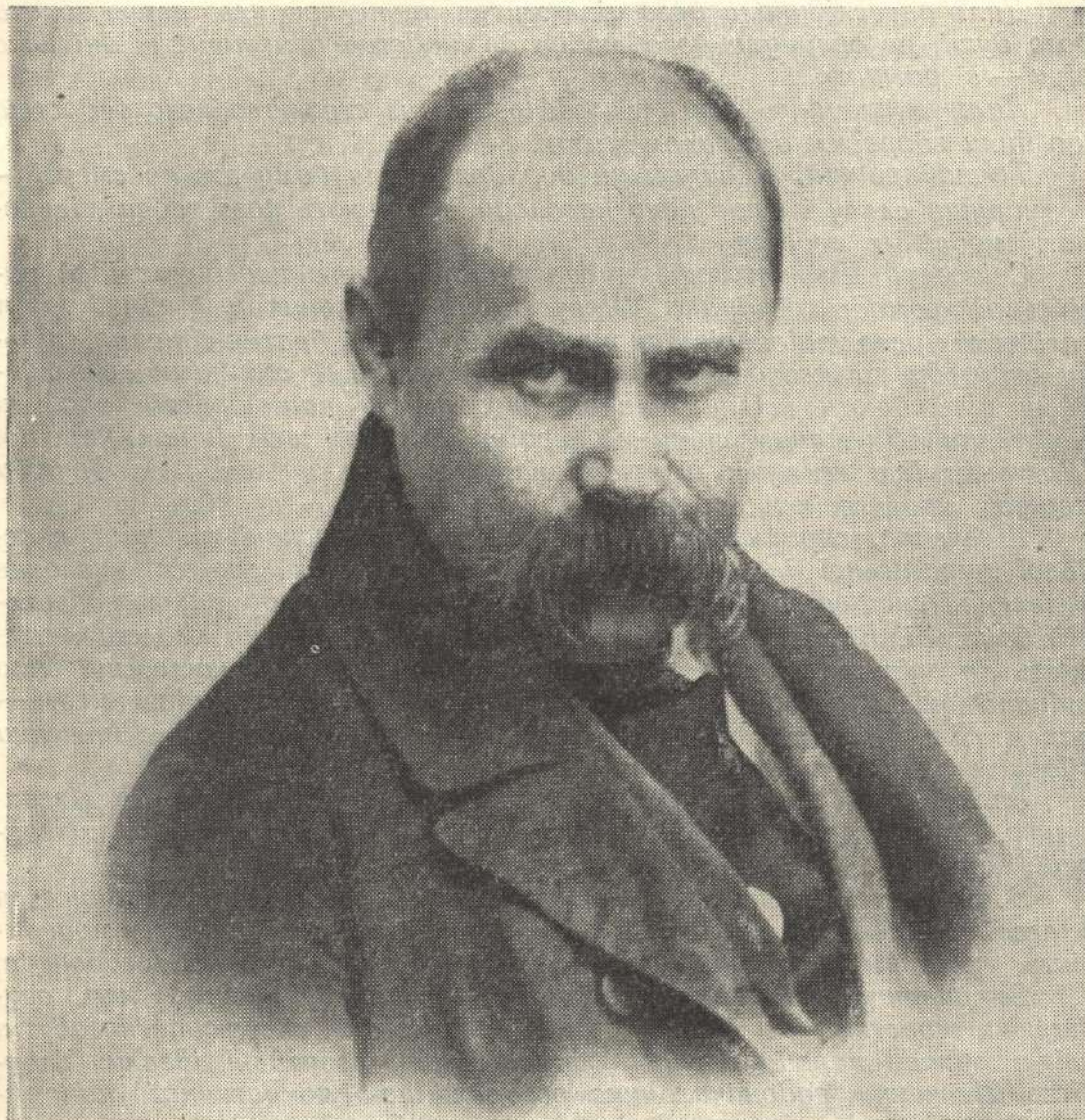
Адреса редакції: Київ, Ново-Павлівська, 5. Тел. 5-21-29, дод. 3-12.

БФ 19566. Замовлення К-27. Тираж 20 450. Друк. арк. 3. Обл.-видавн. арк. 5.
Формат паперу 70×108¹/₁₆. Підписано до друку 25.II 1961 р.

Київська обласна друкарня, вул. Леніна, 19.

До сторіччя з дня смерті Т. Г. Шевченка

Сторіччя з дня смерті вірного сина українського народу, геніального поета, художника і мислителя, революціонера-демократа Тараса Григоровича Шевченка разом з народом України, з народами всіх братніх республік Радянського Союзу відзначають трудящі країн всього соціалістичного табору, прогресивна громадськість усього світу.

Полум'яне слово Тараса відоме по всій землі. Пам'ять про великого Кобзаря живе в серцях людей.

Немало горя і страждань випало на долю Т. Г. Шевченка. Тяжке сирітство змалку, поневіряння по наймах, неволя в панських покоях поміщика Енгельгардта, неволя в шпильовій майстерні, нарешті,

з «милості» коронованого ката Миколи І — солдатські казарми в закаспійських степах.

Але ніщо не зломало волелюбну душу борця за правду, за визволення народу від гніту поневолювачів.

Великий український поет Іван Франко писав у своїй статті «Тарас Шевченко»:

«Він був селянській син і став князем в царстві духа. Він був кріпак і став великою силою в громаді людських культур. Він був простак і відкрив професорам і вченим новіші і свободні степені. Він терпів десять літ від російської воєнщини, а зробив більше для свободи Росії, ніж десять побідних армій.

Доля переслідувала його ціле життя, та не покрила іржею золота його душі, не обернула його любов до людства в ненависть, ані його віри — в розпук.

Доля не щадила йому страждань, але не стримала його радостей, що були здоровим джерелом життя.

Та найкращий, найцінніший дар доля дала йому аж по смерті — невмирущу славу і вічно нову насолоду, яку дають його твори мільйонам людських сердець».

Світогляд Шевченка формувався під впливом передових ідей російської громадської думки. Шевченко був спільником і одноступцем російських революціонерів-демократів, обстоював братнє єднання, спільну боротьбу російського і українського народів. І смішними, безглуздими виглядають всілякі спроби буржуазних націоналістів зробити Шевченка обмеженим співцем України, ворогом всіх інших народів. Шевченко був великим інтернаціоналістом, він закликав до дружби простих людей всіх народів.

Шевченко, сприйнявши і розвинувши прогресивні традиції передової української і російської культури, в своїх творах висловив волелюбні сподівання і прагнення українського народу в його визвольній боротьбі. Він приніс у літературу палку, невгасиму класову ненависть до всіх гнобителів, починаючи від панського осавула, що гнав кріпаків на панщину, і кінчаючи першим поміщиком-кріпосником — царем. Більшовицька газета «Правда» ще в 1914 р. називала Шевченка «борцем за щастя народу».

Величезні заслуги поета перед українським народом, перед літературою. Своєю творчістю поет відкрив нову епоху в українській літературі, вивів її на широкий шлях.

В творчості Шевченка критичний реалізм органічно поєднується з революційною романтикою. Висока революційна ідейність, правдивість, гуманізм, народність притаманні творам Тараса Григоровича.

Викриваючи феодально-кріпосницький самодержавний лад, осуджуючи жорстокість і сваволю, поет разом з тим створював незабутні світлі образи народних героїв, стверджував позитивні ідеали. Творчість Шевченка, родоначальника революційно-демократичного напрямку в українській літературі, його революційна діяльність мала величезний вплив на дальший розвиток української літератури, на видатних її представників.

Твори Т. Г. Шевченка перекладені майже на всі мови світу. Особливо популярні вони в слов'янських країнах. Ще в 50—60-х роках минулого століття з'явилися переклади «Кобзаря» чеською, польською, болгарською, словацькою та іншими мовами.

Спадщина поета стала надбанням народів Радянського Союзу і трудящих всього світу. Вшанування пам'яті Шевченка стало всенародною традицією.